

ZAKOŃCZENIE BOŻEJ MISJI

Część I: Przegląd

Powtórne przyjście Jezusa, które będzie wstępem do odnowienia Ziemi, jest kulminacyjnym momentem historii biblijnej. W Ap 21-22 przedstawione zostało „szczęśliwe zakończenie” tej historii. Taka interpretacja wydaje się zupełnie poprawna. Z tej perspektywy powtórne przyjście Jezusa i Nowa Ziemia są zakończeniem Bożej misji. Misja ta prowadzi do wiecznego życia w szczęściu i radości w obecności Boga. Jednak w pewnym sensie ten „koniec” będzie dopiero początkiem kontynuacji tego, co Bóg zamierzył dla ludzkości i świata - początkiem zgłębiania zrozumienia Boga i Jego charakteru przez całą wieczność.

Samoobjawienie Boga możemy podzielić na trzy fazy, z których każda wymaga innej definicji „misji”. (1) Pierwsza faza składa się ze stworzenia świata i więzi Boga z pierwszymi ludźmi w Edenie. Już tam Boża misja miała na celu objawienie Boga przez Jego więź miłości z ludźmi. Grzech zaburzył tę rzeczywistość, prowadząc do powstania świata, w którym żyjemy - pełnego nieszczęścia, cierpienia i śmierci. (2) Ta wielka zmiana wymagała dodania nowych elementów do Bożej misji, w tym przede wszystkim inkarnacji Syna Bożego, który stał się człowiekiem i jako Jezus Chrystus żył, umarł i zmartwychwstał, umożliwiając w ten sposób odrodzenie ludzkości i odnowienie Ziemi. (3) Ostatnia faza Bożej misji osiągnie swoją kulminację podczas powtórnego przyjścia Jezusa.

Jednak powtórne przyjście Jezusa nie będzie końcem ludzkości ani Bożej historii. Wieczność nie miałaby znaczenia, gdyby powtórne przyjście Jezusa miało oznaczać jedynie koniec dziejów tego świata. Wydarzenie to będzie początkiem nowego, wiecznego życia pełnego nieskończonych możliwości.

Część II: Komentarz

Jako adwentyści dnia siódmego słusznie podkreślamy znaczenie powtórnego przyjścia Chrystusa zarówno w naszym wewnętrznym przekazie, jak i ewangelizacji. Ludzkość rozpaczliwie potrzebuje przesłania nadziei, jaką niesie ze sobą powtórne przyjście Jezusa. Nie mniej ważny jest biblijny opis Nowej Ziemi, przedstawiający przyszły świat nie jako sterylną dziedzinę niebiańskich obłoków, ale jako odrodzoną planetę, tak samo materialną jak obecny świat, choć odmienioną nie do poznania. Zasadnicza różnica między Nową Ziemią a obecnym światem polega na tym, że na Nowej Ziemi nie będzie problemów związanych z grzechem i śmiercią.

Od czasu, kiedy Adam i Ewa wybrali drogę inną niż droga zaufania i miłości wskazana im przez Boga, ludzkość boryka się z cierpieniem i śmiercią. Taki los nie został zamierzony przez Boga, ale wybrany przez ludzi, którzy źle skorzystali z danej im wolności. Żyjące we współczesnym świecie znajdujemy się w tej fazie Bożej misji, która obejmuje objawienie Boga na wiele sposobów w historycznym procesie utrwalonym w *Biblii*. Ostatecznym objawieniem Boga jest inkarnacja Syna Bożego jako Jezusa Chrystusa (J 1,1-14). W czasie Jego pobytu na Ziemi nastąpiła ważna część Bożej misji - życie, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa stanowiące podstawę obietnicy życia wiecznego danej całej ludzkości.

Mimo tego nadzwyczajnego objawienia miłości Bożej i odkupieńczych dokonań Jezusa po dwóch tysiącach lat nadal znajdujemy się na tym przerażającym świecie. Spełnienie Bożej misji prowadzącej nad do życia wiecznego w odrodzonym świecie wciąż należy do przyszłości. Spełnieniem tego, czego Bóg dokonał przez inkarnację, będzie zmartwychwstanie i przemienienie wiernych wyznawców Boga podczas powtórnego przyjścia

Jezusa (1 Kor 15,12-34). Jednak nie będzie to ostatnie wydarzenie w historii planu odkupienia. Ostatnim aktem tego procesu będzie odnowienie Ziemi opisane w Ap 21-22.

Misja Boża jest nakierowana na więzi, a w Ap 21-22 widzimy pragnienie Boga, by by zamieszkać z nami na wieczność. Rozdziały te mówią, że Bóg osobiście i widzialnie zamieszka wśród ludzi na Ziemi (Ap 21,3; 22,4). To zamieszkanie z ludzkością jest ostatecznym celem obecnej misji Boga dotyczącej ludzi. Trudno nam sobie wyobrazić, czym będzie to życie w obecności Boga, ale biblijne opisy upewniają nas o niepojętym pięknie i wspaniałości, jaka będzie towarzyszyć egzystencji zbawionych w więzi z Bogiem.

Z tej perspektywy można stwierdzić, że misja Boża zostanie zakończona na Nowej Ziemi. Rzeczywiście, wraz z odnowieniem Ziemi plan odkupienia zostanie wypełniony. Jednak w pewnym sensie wydaje się, że misja Boża będzie trwać dłużej niż możemy sobie wyobrazić. Nowa Ziemia będzie końcem pewnego etapu, ale początkiem nowego.

Musimy pamiętać, że jesteśmy stworzonymi istotami. Nigdy nie będziemy wszechwiedzący jak Bóg. To oznacza, że zawsze będziemy się uczyć, rozwijać w poznaniu Boga i naszej więzi z Nim oraz wszechświatem. Zatem jeśli definiujemy misję Bożą jako Boże pragnienie objawienia miłości Bożej ludziom, aby mogli ją naśladować, to misja ta nie ma końca, ale jest wieczną, nieprzerwaną rzeczywistością.

Takie zrozumienie lepiej pasuje do biblijnej charakterystyki Boga niż stwierdzenie, że Boża misja zakończy się wraz z odnowieniem Ziemi. Nowa Ziemia będzie nowym początkiem opartym na tym, co nastąpiło wcześniej, ale więź miłości z Bogiem będzie się rozwijać i pogłębiać wiecznie, bez końca. W tym sensie Boża misja jest wieczną aktywnością, w której mamy przywilej uczestniczyć. Tak więc pewien etap Bożej misji zakończy się powtórным przyjściem Jezusa, ale to zakończenie będzie oznaczać rozpoczęcie kolejnego etapu Bożej misji. Odnowienie Ziemi nie będzie zakończeniem misji, ale początkiem jej wiecznej kontynuacji.

Etap Bożej misji na Nowej Ziemi będzie się charakteryzował obfitością i radością - będzie wypełnieniem tego, co Jezus w J 10,10 zapowiedział jako Jego pragnienie dla ludzkości. Opis Nowej Ziemi wskazuje na różnorodność jej mieszkańców, ludzi z różnych kultur i czasów (Ap 21,24). Natchniony przez Boga Jan opisał odkupionych radośnie spożywających razem owoce drzewa żywota i pijących żywą wodę wypływającą z tronu Bożego (Ap 21,6; 22,2). Nowa Ziemia będzie miejscem pełnym kreatywności wykraczającej poza nasze najśmielsze wyobrażenia. Bóg zamieszka tam pośród ludzi, współdziałając z nami, tworząc nowe pomysły oraz objawiając swoją miłość coraz pełniej i wyraźniej. Nic dziwnego, że Jan prosił Jezusa, by przyszedł jak najrychlej (Ap 22,20). To samo pragnienie inspirowało nas dzisiaj do głoszenia bliźnim dobrej nowiny o Bożym planie dla odkupionych w wieczności.

Część III: Zastosowanie

Adwentyści dnia siódmego chlubią się tym, że wierzą w powtórne przyjście Jezusa i głoszą je światu. To przesłanie powinno budzić naszą wdzięczność i pragnienie dzielenia się nim z bliźnimi. Nie ma wątpliwości, że wszyscy ludzie powinni je usłyszeć i zrozumieć.

Ale prawda o powtórным przyjściu Jezusa to coś więcej niż przesłanie do ogłoszenia. Ludzkość potrzebuje także przykładu, jak żyć tu i teraz w nadziei powtórного przyjścia Jezusa i życia wiecznego na Nowej Ziemi. Wiara w biblijną obietnicę powinna prowadzić nie tylko do ewangelizacyjnych kazań, ale radykalnej zmiany sposobu życia w oczekiwaniu na to wydarzenie. Ci, którzy czytają Ap 21-22 i rozumieją piękno więzi

przedstawione w tych rozdziałach, powinni żyć w ten sposób już teraz. Oczywiście mamy dzisiaj do czynienia z ograniczeniami spowodowanymi przez grzech i śmierć, ale te ograniczenia nie wykluczają możliwości dzielenia się tym, co będzie naszym udziałem na Nowej Ziemi. Dla tych, którzy osobiście doświadczyli miłości Bożej i wierzą w obietnice *Pisma Świętego*, życie wieczne zaczyna się tu i teraz.

Kiedy nadzieja powtórnego przyjścia Jezusa i zapowiedź Nowej Ziemi stają się częścią naszego sposobu życia, wówczas doświadczamy na co dzień radości i pocieszenia w świecie pogrążonym w beznadziejności. Ta perspektywa powinna skłaniać wierzących do doświadczania radości i pokoju oraz dzielenia się nimi przez dobroć, cierpliwość i łagodność wobec bliźnich. Taka perspektywa inspirowa ludzkość także do używania talentów i darów w kreatywnym życiu Bożą miłością zaplanowanym przez Boga dla ludzkości od początku. Życie tą miłością tu i teraz świadczy, że wierni wyznawcy Boga uznają Jego drogę wiodącą do życia w obfitości. Ponadto wybór ten wskazuje, że wyznawcy Boga będą się cieszyć życie na Nowej Ziemi w całej pełni.